Vážené dámy, vážení pánové, milí milovníci umění,

vítám vás na dnešní vernisáži výstavy skvělé akademické malířky Galiny Fleischmannové. Galina je mimo jiné moje kamarádka a kolegyně, neboť je členka Spolku výtvarných umělců Vysočiny a tři její obrazy jste mohli během prázdnin vidět o patro výš na naší spolkové výstavě, která tuto neděli skončila. O Galině, jejím životě a tvorbě najdete spoustu informací nejen zde na úvodním panelu, mnohem více je toho na internetu. Já jsem se rozhodl na úvod vernisáže podat informace o Galině jinou, netradiční, protože veselou formou.

Když mě Galina požádala, abych jí výstavu zahájil, měl jsem obrovskou radost. Pak jsem se ale znovu podíval na ten název a trochu mě zamrazilo. Krajiny tváře? Jako člověk, kterému se po ránu v zrcadle pravidelně místo odpočaté tváře zjevuje spíše „území katastrofy“ nebo „vrásčitá pahorkatina“, jsem pojal podezření, že to bude výstava ponurá. Ó, jak jsem se spletl!
Než se ale plně ponoříme do těchto úchvatných výtvorů, pojďme si představit samotnou autorku – protože její životní cesta je stejně barvitá jako její obrazy.
Galina se narodila v Praze v roce 1961, což znamená, že nyní je v tom nejlepším věku na to, aby měla dostatek životní moudrosti, a přitom v sobě stále nosila tu správnou mladickou rebelii.
Její osud byl zpečetěn na pražské Akademii výtvarných umění, kde studovala v ateliéru profesora Františka Jiroudka. A to nebyl jen tak nějaký učitel s ukazovátkem. Jiroudek byl legendární český malíř, grafik a scénograf, který mimo jiné několik let šéfoval celé Akademii jako rektor. Proslavil se dvěma věcmi: miloval divadelní zákulisí a vůni šaten, což s oblibou maloval, a hlavně měl neuvěřitelnou slabost pro barvy a světlo. Traduje se, že kresebná linka u něj občas kapitulovala před čistým barevným šílenstvím.
A teď si představte, že se v jednom ateliéru potká takový mistr dramatické barevnosti se živelným temperamentem mladé Galiny. To prostě muselo vypadat jako při výbuchu sopky. Barvy létaly vzduchem, plátna praskala ve švech a akademická teorie musela ustoupit čisté malířské vášni. Galina od Jiroudka prostě chytila ten nejlepší možný virus – absolutní odvahu nebát se barevné intenzity a jít v obrazech až na dřeň.“

Po škole se Galina nerozhodla pro nudný život osamělého umělce v podkrovním ateliéru, ale rozhodla se své zkušenosti předávat dál. A tady přichází její druhá, téměř superhrdinská role: je to učitelka. Trpělivě formuje mladé talenty na Střední škole designu a řemesel v Kladně a také na ZUŠ v Buštěhradě. Všichni víme, že učit umění teenagery nebo malé děti vyžaduje nervy ze železa, svatou trpělivost a pravděpodobně i tajné zásoby kávy. Galina to ale zvládá s grácií a své studenty učí to nejdůležitější – nebát se barev a dívat se na svět s otevřenou myslí.
A teď už zpátky k samotné výstavě. Naštěstí, když se rozhlédnete kolem sebe, zjistíte, že Galina se na lidskou tvář dívá mnohem romantičtějším, hlubším a – co si budeme povídat – o dost veselejším pohledem než my všichni ráno v koupelně u zrcadla.
V cyklu *Krajiny tváře* dokázala něco neuvěřitelného: spojila dva žánry, které spolu obvykle soupeří. Portrét a krajinu. Všichni to známe z běžného života. Někdy se podíváte na svého partnera a vidíte v jeho tváři jasnou oblohu. Jindy tam zase vidíte blížící se bouřku doprovázenou krupobitím. A přesně to Galina zachycuje! Její tváře nejsou pasové fotografie pro úředníky. Jsou to monumentální výřezy lidské duše, kde vráska může být hlubokým údolím a pohled očí zářivým horizontem.
Fascinuje mě také, jak Galina střídá techniky. Olej, akryl, pastel... je to jako v kuchyni michelinského šéfkuchaře. Všechno to perfektně namíchá, vrství, dává tomu neuvěřitelnou texturu a výsledek je vizuální kulinářský zážitek.
Milí přátelé, nenechte se dnes večer opít jen skvělým vínem z baru U vlka, ale především těmito obrazy. Zkuste v nich najít kousek své vlastní krajiny. A pokud v některé z těch tváří uvidíte rozbouřené moře nebo klidný les, je to v pořádku. Umění tu není od toho, abychom mu stoprocentně rozuměli, ale abychom ho cítili.
Tímto prohlašuji výstavu *Krajiny tváře* za oficiálně zahájenou! Užijte si vernisáž, povídejte si s autorkou, zajděte si pro vínko do baru *U vlka* a hlavně – dívejte se kolem sebe s úsměvem, ať v našich vlastních tvářích dnes večer převládají ty nejkrásnější slunečné krajiny.

Pavel Bezděčka